

Undersøgelsen omfatter de reflekser, der går over hjernestammen, herunder undersøgelse af respirationscentrets reaktion på CO₂-stimulation.

Konstateres bortfald af alle hjernenervereflekser, gentages den samlede undersøgelse efter et tidsinterval, der bør være mindst en time.

Diagnosen hjernedød bør ikke stilles, før der er forløbet mindst 6 timer fra tab af bevidsthed og ophør af spontan respiration.

III. Andre diagnostiske metoder.

Betingelserne 1) og 2) er ikke opfyldt.

De fleste dødelige hjernelidelser medfører hjerneødem, der kan bringe det intrakranielle tryk op over det systemiske blodtryk og derved standse hjernens kredsløb. Dette påvises ved cerebrale cirkulationsundersøgelser. Under normale forhold vil røntgenkontraststof injiceret i aortabuen vise sig i hjernens kar i løbet af 1 sekund. Hvis der efter 15 sekunder ikke har vist sig røntgenkontraststof i hjernens blodkar, men i de ekstrakranielle kar, må ny injektion foretages 15 minutter senere. Giver anden undersø-

gelse samme resultat, er hjernedød dokumenteret.

EEG (elektroencefalografi) kan kun være vejledende og ikke diagnostisk, idet isoelektrisk EEG ikke er ensbetydende med hjerne-død.

IV. Andre bestemmelser

Konstatering af en persons død ved uopretteligt ophør af al hjernefunktion skal foretages under medvirken af to læger. Den ene skal være den læge, som har behandlet patienten i den sidste fase af sygdommen. Den anden læge skal være speciallæge i neurokirurgi, neuromedicin eller klinisk neurofysiologi.

Med hensyn til de almindelige habilitetskrav henvises til § 18, stk. 2, i lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v. og de i medfør heraf udfærdigede regler.

Der skal ved konstatering af dødens indtræden ved uopretteligt ophør af al hjernefunktion i hvert enkelt tilfælde i patientjournalen føres nøjagtige optegnelser over den fulgte procedure og herunder angives, hvilke læger der har medvirket ved konstatering af dødens indtræden.